02/07/2019

Όσιος Νείλος ο Ασκητής: “Ο Θεός φροντίζει τη ζωή μας”

/ Ορθόδοξες Προβολές

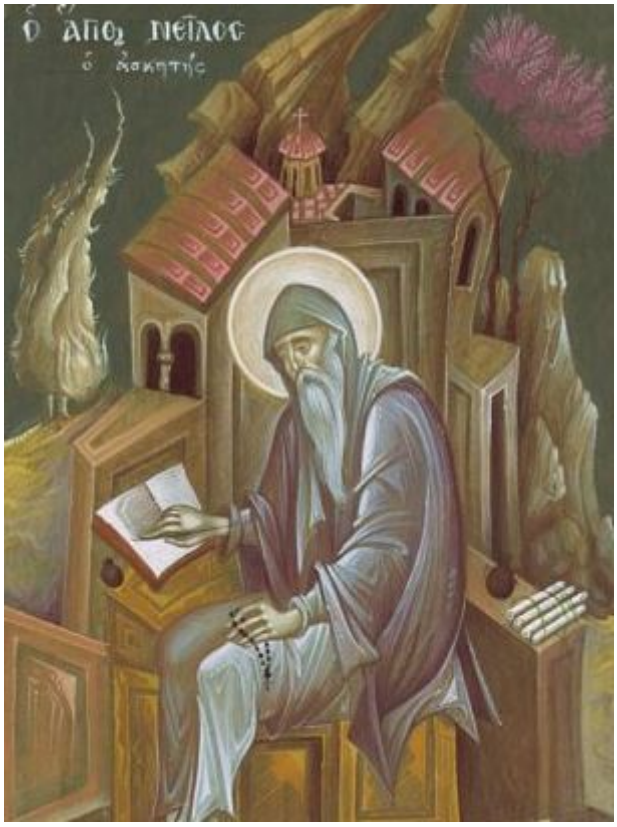

ΕΜΠΙΣΤΕΥΣΟΥ στὸν Θεὸ τὶς ἀνάγκες τοῦ σώματός σου καὶ τότε θὰ εἶναι φανερὸ ὅτι Τοῦ ἐμπιστεύεσαι καὶ τὶς ἀνάγκες τοῦ πνεύματος.

ΜΗΠΩΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ἐμεῖς ποὺ κατορθώνουμε καὶ οἰκονομοῦμε τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴ ζωή μας; Ὁ Θεὸς φροντίζει τὴ ζωή μας.῾Η προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου, ἂν δὲν βοηθήσει ὁ Θεός, εἶναι καταδικασμένη νὰ ἀστοχεῖ, ἐνῶ ἡ θεία οἰκονομία καὶ χωρὶς τὴ συνεργασία τοῦ ἀνθρώπου παρέχει τέλεια ἀγαθά. Τί τοὺς ὠφέλησε ἡ δική τους προσπάθεια ἐκείνους ποὺ τοὺς ἔλεγε ὁ Θεός, “σπείρατε πολλὰ καὶ λίγα μαζέψατε καὶ τὰ σκόρπισα ἀπὸ τὰ χέρια σας”; Καὶ τί ἔλειψε ἀπὸ τ᾽ ἀναγκαῖα σ᾽ ἐκείνους ποὺ ἔζησαν μὲ ἀρετὴ χωρὶς καθόλου νὰ σκέφτονται γι᾽ αὐτά; Δὲν ἔζησαν σαράντα χρόνια στὴν ἔρημο οἱ Ἰσραηλίτες χωρὶς νὰ ἔχουν τίποτα ἀπ᾽ αὐτὰ ποὺ δίνει ἡ γεωργία; Καὶ δὲν τοὺς ἔλειψε καθόλου ἡ τροφή, ἀλλὰ ἡ θάλασσα ἔβγαζε τροφὴ παράδοξη, τὰ ὀρτύκια, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔβρεχε τὸ μάννα, βροχὴ ἀσυνήθιστη καὶ παράξενη. Καὶ ἡ πέτρα ποὺ εἶναι κατάξερη, ράγισε καὶ ἔδινε ἄφθονο νερό. Ὅσο γιὰ τὰ ροῦχα καὶ τὰ παπούτσια, ἄντεξαν ὅλο τὸν χρόνο γιατὶ δὲν πάλιωναν. Καὶ ποιά γεωργία ἔδινε τροφὴ στὸν Ἠλία τὸν καιρὸ ποὺ ἦταν στὸ χείμαρο; Τὰ κοράκια δὲν

τοῦ ἔφερναν τροφή; Κι ὅταν πῆγε στὰ Σάρεφθα δὲν τοῦ ἔδωσε ψωμὶ μιὰ χήρα ἄπορη, πέρνοντάς το ἀπὸ τὸ στόμα τῶν ἴδιων τῶν παιδιῶν της; Γιὰ νὰ φανερωθεῖ ἔτσι ὅτι καὶ ἀπὸ τὴ μητρικὴ φύση εἶναι πιὸ πολύτιμη ἡ ἀρετή. (...) Γιατί λοιπὸν γκρεμίζουμε στὴ γῆ τὴν οὐράνια πολιτεία, καὶ βουλιάζουμε στὶς ὑλικὲς ἀνησυχίες; Καὶ ντυνόμαστε μὲ κοπριὲς ἐμεῖς ποὺ φορούσαμε κάποτε πορφύρα; Ὅπως ἔλεγε γιὰ κάποιους ὁ Ἰερεμίας στοὺς θρήνους του, “ὅταν ἀναπαυόμαστε στὰ λαμπερὰ καὶ φλογισμένα νοήματα ντυνόμαστε τὴν πορφύρα”, καὶ ὅταν ἀφήσουμε αὐτὴ τὴν κατάσταση καὶ ἀνακατευτοῦμε μὲ τὶς γήινες συνθῆκες, ντυνόμαστε μὲ κοπριά. Γιατί πέρνουμε τὴν ἐλπίδα μας ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ στηριζόμαστε στὰ χέρια μας καὶ ἀποδίδουμε στὴ δική μας δύναμη τὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ; Αὐτὴ τὴ στάση ὁ Ἰὼβ καταράστηκε, ἂν τὴν ἔχει, νὰ τοῦ καταλογισθεῖ ὡς ἡ μεγαλύτερη ἁμαρτία, τὸ νὰ φέρει δηλαδὴ τὸ χέρι στὸ στόμα καὶ νὰ τὸ φιλήσει. Ἐμεῖς τώρα αὐτὸ κάνουμε καὶ δὲν φοβόμαστε. Γιατὶ συνηθίζουν οἱ περισσότεροι νὰ φιλοῦν μὲ λαχτάρα τὰ χέρια τους λέγοντας ὅτι ἀπὸ αὐτὰ κερδίζουν τὴ ζωή τους. Αὐτοὺς ὑπαινίσσεται ὁ Νόμος ὅταν λέει, “εἶναι ἀκάθαρτος ὅποιος βαδίζει μὲ τὰ χέρια του· καὶ εἶναι τελείως ἀκάθαρτος ὅποιος βαδίζει μὲ τὰ τέσσερα”. Μὲ τὰ χέρια περπατάει ἐκεῖνος ποὺ στηρίζεται στὰ χέρια του καὶ βάζει σ᾽ αὐτὰ ὅλη τὴν ἐλπίδα του· μὲ τὰ τέσσερα περπατάει ὅποιος ἀγωνιᾶ γιὰ τὰ αἰσθητὰ πράγματα καὶ ἔχει διαρκῶς σ᾽ αὐτὰ στραμμένη τὴν προσοχή του.